

Posudek bakalářské diplomové práce

Autor/ka práce: Žofie Helfertová

Název práce: Maska, převlek a autorská hra na role v současném fotografickém autoportrétu u nás a ve světě

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tomáš Dvořák, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	F
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	E
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	F
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	D
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	C
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	E
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	C
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	F
Celkové hodnocení diplomové práce.....	E

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Bakalářská práce Žofie Helfertové se věnuje autoportrétům několika současných fotografek a historickému vývoji fotografického autoportrétu využívajícího masek a převleků.

Téma bakalářské práce je jednak příliš široce pojaté, jednak intenzivně diskutované ve stávající odborné literatuře. Špatná volba problému i přístupu je hlavním důvodem celkového selhání předložené práce – kdyby se s ním chtěla autorka smysluplně vyrovnat, musela by být schopna obsáhnout mnohem větší objem materiálu a hlavně nalézt svůj specifický přístup k věci. Její práce je ve výsledku jen dalším opakováním mnohokrát vyřčeného, navíc převážně jen deskriptivním a trivializujícím způsobem.

Autorka se snaží vzbudit dojem, že objevuje nový způsob práce s maskou v dílech „nejmladší generace současnosti“, přitom pojednává o velmi dobře etablovaných autorkách, dnešních čtyřicátnicích až padesátnicích. Téma (ženské) identity

v souvislostech, o nichž autorka hovoří, je jedním z dominantních témat 80. a 90. let minulého století, samozřejmě se od té doby různými způsoby vyvíjí, autorce však chybí jakýkoli smysl pro historičnost problému. To je zvlášť patrné na prvních kapitolách práce, v nichž se snaží uvést „podobné“ příklady autoportrétů, aniž by však vedly k jakékoli tematizaci specifčnosti prací současných autorek. Uvést své téma popisem Coplanse, Muybridge či Koonse prozrazuje naprostý nedostatek znalostí kulturního a historického kontextu, rozlišovacích schopností i citu. Když už je řeč kupříkladu o Rejlanderovi (z jakého přesně důvodu?), proč autorka nezmíní jeho spolupráci s Darwinem na knize *Výraz emocí u člověka a u zvířat* (1872), jež má pro vývoj jejího tématu zásadní význam? Proč v textu chybí další kanonické referenční body problematiky, namátkou studie Joan Riviere (*Womanliness as Masquerade*, 1929), Judith Butler (*Performative Acts and Gender Constitution*, 1988) či antologie/katalog Shelley Rice (ed.), *Inverted Odysseys*, MIT Press 1999?

Neschopnost zorientovat se ve zvoleném tématu a kriticky jej promyslet se projevuje nejvýrazněji v kapitole ambiciózně nazvané „Fenomenologický výklad masky“, jež ve skutečnosti pouze špatně cituje definice z antropologického slovníku, a v opakovaném odlišování „skutečné identity“ a jí vnější masky, převleku či sociální role – autorka zjevně lekcí Cindy Sherman nedokázala vstřebat.

Bakalářskou práci Žofie Helfertové podmíněčně hodnotím E – bude muset svůj přístup dovysvětlit a obhájit. Zejm. pak:

V jakém ohledu je výklad masky v kap. 2 „fenomenologický“?

Tvrdíte, že použití masky v autoportrétu je specificky ženským motivem, závěrečná kapitola práce se také soustředí na práce pěti současných autorek. V historickém přehledu tématu přitom dominují mužští autoři. Čím si tuto skutečnost vysvětlujete?

Datum:25/07/2016.....

Podpis: